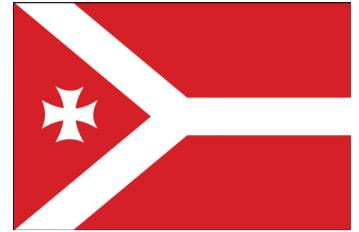

bsðwðob ðesðað

Nº20

30 የጀትወቃዣና በርሃንስ ንግድ, 2015 ዓ.ም

საშურის მუნიციპალიტეტის საკრებულოს თავმჯდომარის, ვაჟა შებითიძის ერთწლიანი მუშაობის (2014-2015 წწ.)

۸۶۳۸۴۹۰۳۰

ამ ერთი წლის განმავლობაში ჩემი მუშაობა ძირითად ორი მიმართულებით წარვმართო:

I. კანონშემოქმედებითი საქმიანობა და ისეთი დადგენილებების

და განკარგულება
ბეჭის მიღება, რო-
მელიც ხელს
შეუწყობს მისახ-
ლეობის ყოფითი და
სოციალურ-ეკონომ-
იკური პრობლე-
მატის მოაწარებას.

მების ძოგვარებას:
 II. რაიონში კულ-
 ტურულ საგან-
 მანათლებლო და
 სპორტული საქმი-
 ანობის გამოცოცხ-
 ლება და ახალი
 რეალობის შექმნა.
 მუშაობის
 დაწყებამ მოგვიწია
 არაორდინალურ ვი-
 თარებაში - ხაშურსა

და სურამში 2011 წელს წყალდიდობისაგან დაზარალებული მოსახლე-ობისათვის კომპენსაციის გაცემამ, რამაც მთლიანობაში 1,5 მილიონი ლარი შეადგინა. ამას დაერთო ქვიშებეთში 2014 წლის 13 აგვისტოს მომხდარი წყალდიდობა, რომლის დროს სახელმწიფომ 1 მილიონ 182 ათასი ლარი გამოჰყო, ხოლო დაზარალებულების საკომპენსაციოდ 104 ათასი ლარი რაიონის ბიუჯეტიდან იქნა გადაებული. სტიქიის ლიკვიდაციაში აქტიური მონაწილეობა მიიღეს საკრებულოს წევრებმა, პირადად მეც ფიზიკურად და მორალურად მათ გეგრდში კიდევმა.

საანგარიშო პერიოდში ჩატარდა საკრებულოს 13 გეგმიური და 29 რიგგარეშე სხდომა, რომლებზეც მიღებული იქნა 109 დადგენილება და 252 განკარგულება, პერიოდულად გამოიცემოდა საკრებულოს თავმჯდომარის ბრძანებები.

თავიდანგვე დავიწყეთ საკრებულოს და მისი კომისიების კვარტალ-ური სამუშაო გეგმების შემუშავება, რომლებიც გადიოდა საკრებულოს სხდომებზე. დავვხარი რამდენიმე კომისიის სხდომას, რომლებზეც განხილებრდა ჩვენი რაიონისათვის მნიშვნელოვანი პრობლემები.

საკრებულოს წევრებმა, კომისიებმა და პირადად მე აქტიური მონაწილეობა მივიღეთ 2015 წლის რაიონული ბიუჯეტის განხილვაში და ცვლილებების შეტანაში, პრიორიტეტული ინფრასტრუქტურის პროექტების და სოფლების პროგრამების შემუშავებაში, ხდებოდა მათი განხორციელების კონტროლი და ნაკლოვანებების მონიტორინგი, მათი აღმოვხვრა.

გამგებელთან ერთად, სისტემატურად ვმონაწილეობდი ქ. გორ-ში გამართულ სამხარეო საკონსულტაციო საბჭოს სხდომებში, რომ-ლებსაც ხელმძღვანელობდა გუბერნატორი ზურაბ რუსიშვილი. საანგარიშო პერიოდში ხშირად ვხვდებოდი ხაშური-სა და სურამის, რაიონის სხვადასხვა სოფლის მოსახლეობას და ვისმენდი მათ პრობლემებს, რომლებსაც ვაყენებდი გადასაწყვეტად გამგებელთან და გამგეობის სამსახურებთან. პრობლემების უმეტესობა დადგებითად იქნა გადაწყვეტილი.

2015 წლის დასაწყისში სოციალურ საკითხთა კომისიის თავმჯდომარე ირინა გელაშვილთან ერთად, მოვინახულე უმწეოთა უფასო სასადილო, დავათვალიერეთ შენობა და შევამოწმეთ სანიტარული ნორმები და კეების რაციონი, შევხვდით ბენეფიციარებს.

ՀԵՅՄԱԳԻ ԵՐԵՎԱՆ ԱՊՈՔԻ ՀԱՅԱՍՏԱՆ

ଓଡ଼ିଆ ଲେଖକ

የመስቀል የፌዴራል

26 ოქტომბერს, საშუალის საჯარო ბიბლიოთეკაში მინიციპალიტეტის საქრებულოს ფრაქცია „რესპუბლიკურების“ წევრი ლაშა მესხი მოხსენებით წარსდგა ამომრჩევლის წინაშე. საუბარი სამ ძირითად საკითხს შეეხო: საჯარო ინფორმაციის გამოქვეყნებას, ხელმისაწვდომობას, მოქალაქეების აქტიურ ჩართვას თვითმმართველობაში.

სხდომებზე. დავესწარი რამდენიმე კომისიის სხდომას, რომლებზეც განიხილებოდა ჩვენი რაიონისათვის მნიშვნელოვანი პრობლემები.

საკრებულოს წევრებმა, კომისიებმა და პირადად მე აქტიური მონაწილეობა მივიღეთ 2015 წლის რაიონული ბიუჯეტის განხილვაში და ცვლილებების შეტანაში, პრიორიტეტული ინფრასტრუქტურის პროექტების და სოფლების პროგრამების შემუშავებაში, ხდებოდა მათი განხორციელების კონტროლი და ნაკლოვანებების მონიტორინგი, მათი აღმოვხვრა.

გამგებელთან ერთად, სისტემატურად ვმონაწილეობდი ქ. გორ-ში გამართულ სამხარეო საკონსულტაციო საბჭოს სხდომებში, რომ-ლებსაც ხელმძღვანელობდა გუბერნატორი ზურაბ რუსიშვილი. საანგარიშო პერიოდში ხშირად ვხვდებოდი ხაშური-სა და სურამის, რაიონის სხვადასხვა სოფლის მოსახლეობას და ვისმენდი მათ პრობლემებს, რომლებსაც ვაყენებდი გადასაწყვეტად გამგებელთან და გამგეობის სამსახურებთან. პრობლემების უმეტესობა დადგებითად იქნა გადაწყვეტილი.

2015 წლის დასაწყისში სოციალურ საკითხთა კომისიის თავმჯდომარე ირინა გელაშვილთან ერთად, მოვინახულე უმწეოთა უფასო სასადილო, დავათვალიერეთ შენობა და შევამოწმეთ სანიტარული ნორმები და კეების რაციონი, შევხვდით ბენეფიციარებს.

ମହାରାଜୀ କୁନ୍ତଲାମ୍ବନ

(ပျောက်စွမ်းခြား)

„გაძენილანდვე ლამდალევნე წვიძს ლა ქსრი...
 ომერთომ ქსლაღო, გვკითხები: რას გამძინება?
 ჩემზე გინტოლა, მოგესინჯა გაძღების ხოვარი?
 სო საგიძიოსებ! სო გუთხოვ, ომერთომ გასაძინება,
 რასგან მე ვიცი, რომ გაძმოლა გნუყოია ჩემი,
 სმ ჭოჭოხეთში, სხდა რომ ვამ, მიცომ ჩაძგლე”

ახ კიდევ: „ღმერთო მიყვარლი სა შენ ულვთოლუ მანამე“. თამაზი ჩემს თვალწინ გაიზარდა როგორც პიროვნება და პეტები. გარდა მისა, რომ ერთი პაპის შვილიშვილები გართ, მის სათაფანებელ სოფელ ციცებარაშიც ჩვენს საცხოვრებელ სახლებს რამდენიმე ათეული მეტრი აშორებს. მიტომაც ვერ წარმომიდგენია, რომ იგი თურმე 50 წლისა გამხდარა. ისიც ერ წარმომიდგენია, რომ მე მასზე 23 წლით უფროსი ვარ და მიხარია, რომ ქედლებისა და საჭიროებისდაგვარად მის გვერდით ვიდექი და ვემზედებოდი. თამაზმა ბავშვობიდანვე განიცადა უდიდესი სტრესი. შვიდი წლისა იყო. ორცა დედა - ქალბატონი ლატავრა (მაკვალა) ცხადაჟე და მამა - ცნობილი ოვტი პატატონი, ერთდღოულად დაიდუპნენ ავტოვარიაში, რიკოთის გადას-სვლელზე, სოფელ ბორითთან. ამ დროს ისინი მესამე შვილს ელოდებოდნენ.

მოუტანია. მხედლი გახდა სამშობლოს ერთგული და ორგული კაცის გარჩევა. შინაპოლიტიკურმა დაბაძულობამ იქამდე მიაღწია, რომ 1991 წლის 22 დეკემბერს, დილის რვა საათზე, თბილისში, რუსთაველის გამზირზე, მთავრობის სახლის მიმდებარე ტერიტორიაზე, პირები ტყია გავარდა. ეს იყო ნაპერწყალი, რომელმაც ჯოვანების კოცონი აანთო და დაგვანახა, რომ საქართველოს ქართველზე ძლიერი მტერი არ ჰყავს. აღმ-მაქმად-ხანის მიერ 1775 წლის შემოსევის შემდეგობილისი ისე არავის გაუპარტახბია, როგორც ეს ქართველებმა შეძლეს. ქართველთა შეჯახება ქართველი ხალხის მიერ თითქმის ერთხმად არჩეული საქართველოს პრეზიდენტის ბატონ ზეიად გამსახურდიას განდეგნით დასრულდა. ამ მოვლენების გამო, როგორც თამაზი ბრძანებს:

“ՀԱՅ-ՄԵԾ ՏՈՐԵՎՈՆ ՖՐՈՒ ՍՐԱԾՐ-ՄԵՐԸ Ա ԱԲՈՒՏԵՎՈՒՅՆ, ՀԱՏԵՄԵՑԵԼ ՏՈՐԵՎՈՆ ՖՐՈՒ ԳՏԵՆՄԵՐԸ ՈՐ ՇՐՈԿԵԴՎՈՅԻ”.

ગો ગોદાવાણિ

„სიძმრთეს ყველა უვითონ მიიწერს,
გამამფუნეთო სრავინ ითხოვს“.

დედაქალაქის ნარევის შემყურე პოეტი გულისტკიფილით ამბობს:
 „მე სულ მგონია, იგონებლა ვიოლა ბაზელეთს,
 მინა ხსნას ძებლს, ბაზელეთი მოგონიდია,
 სისხით ჩვენია, საქართველოს გული კანკალებს,
 თავის მოქმნა ლა სიოცხვიდი ყველას ნიღია“.

სამწუხაროდ, კანონიერი პრეზიდენტის ძალისმიერი მეთოდებით ჩამოგდებით არ დამთავრებულა შინაგამირისპირება. გარკვეულწილად იგი სხვა ფორმებით და მეთოდებით დღვესაც გრძელდება. პოეტი კი გამოყენისლებისკენ მოგვიწოდებს: „ამ მეიძღება ცეკვას, როგორ იხორნება ერი, ამ შეიძირებას იძირას რომ არა ტაროს ტარი“.

ერთი მიზნისკენ მოწოდებას არავინ უსმენდა. ის ჰქონარეული თაობა ისეთ პერიოდში გაიზარდა, როცა ღმერთზე ლაპარაკიც კი იდენტებოდა, კანონი კი არ კანონობდა და არც არაფრის ეშინოდათ. „როცა ღმერთი სწამო, რადაცის შიში მანც აქვთ მცირედი“-ამბობს პოეტი და ამ უღმერთობისთვის ისევ ღმერთს მიმართავს საყვედურით:

„ღმერთო, როგორ აძლორთვი გონი
ყველას ერთალ მეცუანსას და მძრთადს?
რა ვიხამო! ღმერთიც ცუცის მგონი,
რომა ასეთ სასაციროს მძრთავს“.

„მე თქვენი ძმერის ძიჭიონს, რომ ვეგართოდას ფევრალის 26-ით ცალკევდა, „ფუღუს მიაქვს თქვენი სინდისი, გუღი”. „კილევ ყულყერდობთ, ხსრო გვეღივით ჭრები”.

ქოეცი იმედოვნებს, რომ მოვა ურო ლა ყველას თავისი მიეგებს.
 „თქვენს სახეებს ანი, გადაფრთხოვს ანნი“,
 ყველას არა, ნანიღს, გეძიხოლეთ ტანწრის“.

თამაზ ჩადუნელი, როგორც შემტევი ხასიათის პოეტი, პირში წე-
 ალს არასოდეს იგუბებდა და იმ განუკითხაობის დროსაც კი, როცა
 მისი თქმით „ძაღლთა ნაცვლად ყეფვნ კატები“ უშიშრად ამბობდა:
 „ჯერ უნდა ამოკიგვთოთ ქურდი, ყაჩალი, ორპირი“ და არასოდეს აპირებ-
 და შეგუებოდა ქურდულ წესწყობილებას. მისთვის მიუღებელი იყო ქურ-
 დული ქოფით ცხოვრება და შეუვალი სიამაყით ხმამაღლა აცხადებდა:
 ეპოქაში ცამარის ხელუნების

„ଶ୍ରୀ କାଳୁଙ୍କ ନାଥାବଦ ହାତୁର୍ଯ୍ୟରେ,
ମନ୍ଦିରରୂପ କୁଳ୍ପର୍ଜିଳେ ମିନ୍ଦର୍ଗଲ୍ଲେ ହୁଏଲା ।”

„რა ავიოჩიო, თუ სიცოცხეები კუნჯი მიყარს,
შევაკვდა თავი ცხოვრების თუ ბელს ლავგორჩილე?
სხვისი სო ვიცი, ჩემსის ვიცყვი, სიკვლიი მიჯობს
ლღეში სთაჭაჭერ გულისა ლა გონების ძოველა“.

მისდა სასახელოდ იგი არასოდეს გამხდარა მლიქვნელი და მაამებლობით არ შეუქმნია კარიერა.

ფალია. თამაზი ამბობს:
 „ძალებს ვინ გაუტელავს: ნუ ყეფო სიყეფარს,
 ძალის ბეჭისა შშურს აქვეყნად მოსველის“. ადამიანთა ორპირობის გამო იგი გაკირვებით ამბობს: „ორი სიმართლე
 არ გამიგია“. და მიუხედავად მისი აქტიური ცხოვრების ჯოჯოსეთური

მონაკვეთს ხდისა, ყოველთვის სჯეროდა პატიოსნების გამარჯვებისა:
„პატიოსნება ლილი ძალა,
მომავლის ბეჭი ჯერ ჩვენთანა!”

სამახ ჩადგენერი გავრქვავდები არქეო მიაწილვა

ბ ვ ე რ დ ი ო .
სურამის პირველი საშუალო სკოლის დამთავრების შემდეგ, როგორც ვა-
ლა, იხილ აღმოჩნდა, ცხოვრების პირისპირ. გუშინდედი მოწაფე დღეს უკვე
პაცად მიაჩნიათ და იცვლება მისდამი დამოკიდებულებაც. რის გამოც,
გულისტყვიალით ამბობს:

„մՏՏ Շեմլյաց, Ռուբա լրացքովութ և զորք
Ըս „ՀՅՈՐԹՈՆ ՑԵՏԵՑ“ ցաւունու պահանջողութ,
Թօնիվուն ցմանցը ցաւունութ ՑԵՏԵՑ,
“ՑԱՎՈՐ ԵՑԵՑ ԲԱՐԵԿԱՑՈՎՈՒՆ պահանջողութ”.

პატიოსან ოჯახში აღზრდილი პოეტი წერს: „ტქული არ თქა,
მარიგებდნენ ფეხის აღგმიდან“, მართალს კი ასე ამბობდა: „სხვი-
სი ჭირი სხვად არ უნდა დარჩეს, ყველამ სინდისით ვაკეთოთ საქმე“.
წერთვის გასაბამის სტრიქონებს მიღმა დარჩენილი გამოუთქმელი საყვედური,

„մՏՐՈՒԾ ՏՐ ԲՈՆԸ ՀՃՎՈՒԵԼԵՐՆ ՄԵ ՈՅ Ե՛Մ ԵՌԵՑԻ, ԿՄՇՅԵԼ ՏՐՄՅՈՒՄԵՆ ՀՐԱՄ ՋՈՇՈՒԵԼԱ ԼԵՏԵՄՆ ԵՆՎԵՐՈՒԵԼԱ”.

იმ არეულ დროში ადამიანები მარტო თავისთვის ცხოვრობდნენ. ბუმბერ-აზი ადამიანების ცხოვრება და შემოქმედებაც კი არავის უნდოდა შეემჩნია, ამას არც ბუმბერაზები ცდილობდნენ, რადგანაც როგორც თამაზი წერს:

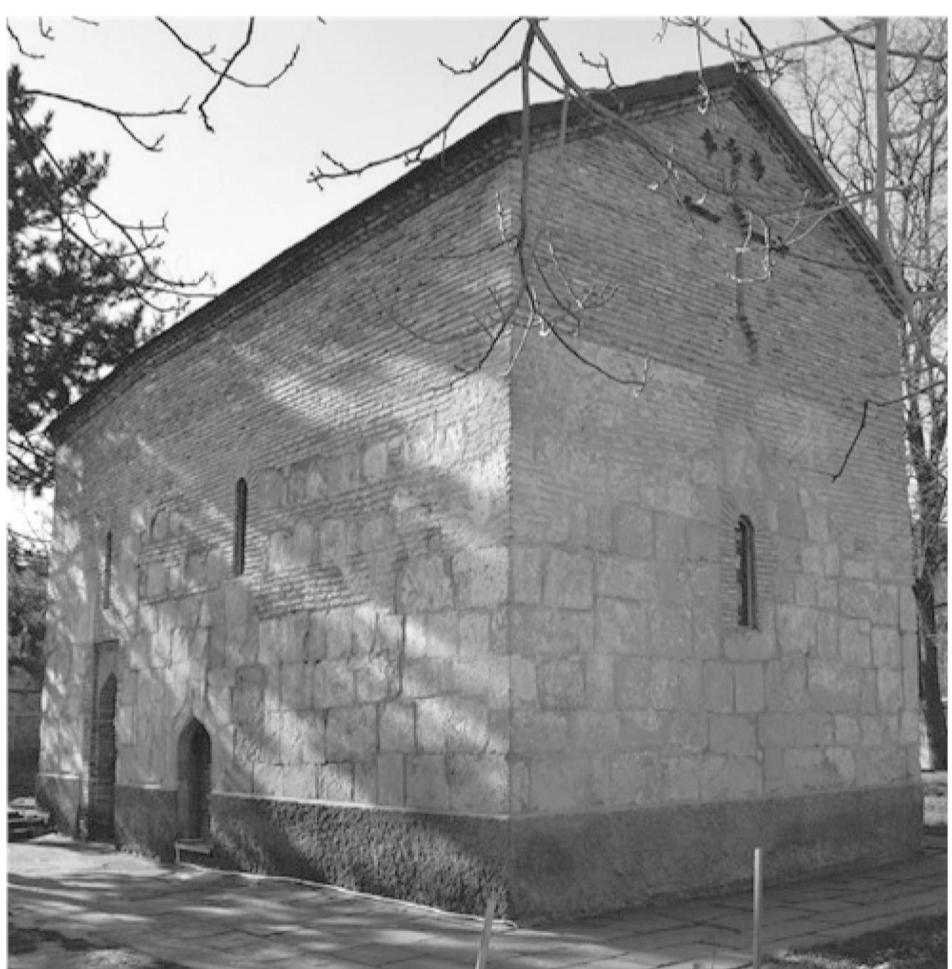
„**ცლუნებას სიცოცხელეში უკვლავებს,**
რა ახრი აქვს ნიჭი ყველას ლასახსხო,
შენ შეძერი საქმიანი მლუნეარებს,
სამშობლო სიკოთის დაოძის ვესჩოს!“

გვიანდეთ იქნება ღმერთობა მეცნიერებას".
თამაზ ჩადუნელის თაობას, როცა ის შემოქმედებით ბის ზენიტში უნდა ყოფილიყო, თავს დაატყვედა ქვეყნის შიგნით არსებული თუ გარედან მომდინარე საფრთხეების შეჯახებათა ქარტეხილები.
1989 წლის 9 აპრილს, მოსკოვმა, როგორც თამაზი ამბობს: „თავისუფლებას დაადევნა სიკედილის ცელი“.
„დაუფარავად ისმის: უხ, შენი... ვისია ჯერი?!
დაგვცინის კრემლი“. მერე კი „თვალწინ მკვდელებს თავზე ხელი გადაუსვეს...“
აპროან მომავალ საფრთხეება წალიტების წარაპონი არა შენაშლილებას

მნიშვნელოვანი აღმოჩენა
(ნაშრომი იბეჭდება მცირე შემოკლებით)
1180-1210-იანი წლების უცნობი სსაომ-
შენებულ წარწერას სურამის გვერდისაუტ-
ნის ღმრთაუტის ეკლესიისან ჭართუის
ერისთავების ბეგა I ლარაცი
II სურამელების მოხსენიებით
თემო ჭოჭუა, თამაზ გოგოვაძე

2011 წელს, ისტორიკოსმა გოჩა საითიძემ წინამდებარე ნაშრომის ავტორებს გადმოგცა დაბა სურამის გვერდისუბნის ღმრთავების (იგივე, სამქმბის) ეპლე-სის ეზოში დადებულ დიდი ზომის არქიტრავის ქაზე ამოკვეთილი ვრცელი ქართული ასომთავრული ლაპიდარული წარწერის ფოტო, რომელიც მან 2009 წელს გადაიღო. მკვლევრის ვარაუდით, წარწერა სამეცნიერო წრეებისათვის უცნობი უნდა ყოფილიყო. წარწერის ტექსტის ძირითადი ნაწილი ფოტოს დახმარებით მაღლევე წავიკითხეთ. აღმოჩნდა, რომ წარწერა საქართველოს ისტორიისათვის უძვირფასეს ცნობებს შეიცავდა და ქართული ისტორიოგრაფიისათვის მართლაც სრულიად უცნობი იყო. ამის შემდეგ, 2012 წლის 1 ნოემბერსა და 6 ნოემბერს, აგრეთვე, 2015 წლის 10 მარტს გვერდისუბანში სამი ექსპედიცია მოვაწყეთ, რომელთა ფარგლებშიც სრული სახით წავიკითხეთ წარწერის ტექსტი, შევადგინეთ მისი დეტალური ტექნიკური აღწერილობა, დავამზადეთ წარწერის პალეოგრაფიული პირი და გადავიდეთ მადალი გარჩევადობის ფოტოები. კვლევის ბოლო ეტაპზე, 2012 წლის მიწურულს, 2013-2014 წლებსა და 2015 წლის დასაწყისში, წარწერა ისტორიულ-წაროლოგიური კუთხით შევისწავლეთ. წინამდებარე ნაშრომი სწორედ ამ ხანგრძლივი კვლევა-ძიების ძირითადი შედეგების სამეცნიერო საზოგადოებისათვის გაცნობას ისახავს მიზნად.

გვერდისუბნის წარწერაა ამოკეთილი,
დიდი ხნის განმავლობაში ღმრთაების კალესიის ჩრდილოეთი კედლის სა-
ფასადო წყობაში, კედლის აღმოსავლეთი მონაკვეთის ქვედა ნაწილში თაგ-
ოაყირა იყო წავმული და ბათქაშის სტალი ღვრა დარაგდა. ეს უკავიის წინამდ-

დვრის, მამა ზურაბ კიქაძის ცნობით, 2002-2004 წლებში, ტაბარში მიმდინარე სარესტავრაციო სამუშაოების დროს, ეკლესიის ჩრდილოეთი კედლის ფასადის ქვედა ნაწილს ბათქაში მოხსნეს და ოქიტრავის ქვა, მასზე ამოკვეთილ წარწერასთან ერთად, სრულად გამოჩნდა. მოგვიანებით წარწერიანი ქვა ტაბრის საფასადო წყობიდან მმიერ ტექნიკის დახმარებით გამოიღეს და იქვა, გადესის ს ჩრდილოეთ კედლებთან პირადმა დადგეს. ოქიტრავის ქვა დღესაც ტაბრის ეზოში, და ცის ქვეშ დგეხს, რის გამოც მის ზევით აძრუნებულ წახნაგზე ამოკვეთილი წარწერა, წვიმისა და თოვლის ზემოქმედების შედეგად, თანდაოთანობით ზიანდება. ჩვენი აზრით, აუცილებელია, რომ ოქიტრავის წარწერიანი ქვა, მისი გადარჩნისა და დაცვის მიზნით, თბილისისა თუ ხაშურის რომელიმე მუზეუმში იქნეს გადატანილი, რადგან, წინააღმდეგ შემთხვევაში, ეს უნიკალური ინტერიერი ძალი, დროთა განმავლობაში, საკროვო განათლებაში.

ო ისტორიული ძეგლი, დორთა განაკვლობაში, საერთოდ განადგურდება.
მოვიტანთ გეერდისუბნის წარწერის ტექნიკურ აღწერილობას,
მისი ტექსტის გადმონაწერს დენის შრიფტის დაცვით და წარწერის ხვენულ წაკითხვას, აგრეთვა, ტექსტის პალეოგრაფიულ პირს.
წარწერა ამოკვეთილია რუხი ფერის მასიური არქიტრავის ქვაზე, რომელიც, სავარაუდოდ, კელებიაში შესავლელი კარის თავზე იყო დადგებული. არქიტრავის ქვის ზომებია: სიგრძე – 350 სმ, წინა ანუ საფასადო წახნაგის სიმაღლე – 77 სმ, ზედა წახნაგის სიგანე – 36 სმ, ხოლო ქვედა წახნაგის სიგანე – 58 სმ. წარწერა არქიტრავის ქვის საფასადო წახნაგის, დაახლოებით, შუა ნაწილშია ამოკვეთილი. წარწერის შემორჩენილი ნაწილის საერთო ფართობი 117 X 55 სმ-ია. ტექსტისათვის განკუთვნილი ოთხეუთხა მოხსეულობის მქონე არე, წახნაგის ზედაპირის დონესთან შედარებით, 0.2-0.3 სმ-ით არის დადაბლებული. წარწერის შემორჩენილი ნაწილი ცხრა სტრიქონს შეიცავს. ტექსტი ასომთავრული დამწერლობით არის გიდმოცემული. წარწერის წინ დიდი ზომის ჯვარია დასმულია. თითო ჯვარია დასმული IV სტრიქონზე წარმოდგენილი

საკუთარი სახელების - „რ(ა)გი“-სა და „ბ(ე)გ(ა)ღ“-ს წინაც. ტექსტის ყველაზე მაღალი და ყველაზე დაბალი ასო-ნიშნების ზომებია: ს (I სტრიქონის I გრაფუმა) – 6.5 სმ და ვ (IV სტრიქონის ბოლო გრაფუმა) – 2 სმ. გრაფუმათა კანოის

9. ቴብርና ሂሰንናው [---]ር[---]ዕ[---]

ს წ ე ბ ი ც : ი ნ დ ი რ
ს ტ ქ ა ს ტ . რ ტ ც მ
ს ტ : ჩ რ ტ ს ა ც : ჩ რ ს ტ ი ც , პ ყ ყ ზ ა ს ა რ : რ
ტ : ჩ რ ს ტ : ც ა ზ ა რ ი რ ს ჲ ც გ უ ს ა რ ა : ყ ა ტ
ტ : ჩ რ ტ : გ ა რ ა ც ჭ ა ტ ტ ლ ა ს ტ ა რ მ ა რ ტ ყ ა
უ ს ე პ ს ა რ წ ა კ ა რ ი რ ი რ ი რ ი რ ი რ ი რ ი რ ი რ
რ : შ ე ს ტ : თ ვ ა რ ც : რ ტ შ ე პ რ ნ ყ ა ნ დ ი რ ი რ
დ ა ც : ა მ ა ც ყ ა რ ტ ჲ მ ა რ ა რ ე რ ტ რ ე რ ტ რ ე რ ტ რ ე რ ტ
ყ ა ს ტ : გ ვ რ ა რ ტ ე დ ი რ ტ დ ა ტ დ ა ტ დ ა ტ დ ა ტ დ ა ტ

„† ს(ა)ხ(ე)ლითა ღ(მრ)თის(ავ)თ[ა], [მ(ა)მი]სა, ძისა და ს(უ)ლი/სა წ(მი)დ(ი) ა) ითა, წ(მი)დ(ი)სა ღ(მრ)თ(ი)სმშ(ო)ბ(ე)ლის(ა)ითა დ/ა წ(მი)დ(ი)სა ვ[ო]ვ[ა] ნ[ათ]ლ[ი]სმ[ც]{ე}მ[ე]ლ[ი]ს[ა]ით[ა]<ვ>, ყ[ოვე]ლთ/ა წ(მიდა)თა მ[ი]ნ[ი] ითა, მე, † რ(ა)ტი ერ(ი)სთ(ა)ვმ(ა)ნ, ძემ[ა]ნ † ბ(ე)გ(ა) ე/ ერ(ი)სთ(ა)ვ(ი)ს(ა) ა)ნ, ავ[ა]შენე წ(მიდა)ე ესე ეკლეს[ი]ავ ს[ა]ლ[ო]ცველ[ა]/დ ს(უ)ლ(ი)სა ჩ[ე] სა და ს[ა]ლხინ[ე]ბელ[ა]დ ც[ო]დვ[ა]/თა ჩ[ე]მთა. შ[ე]მდგ[ო]მითი შ[ე] ვ[ო]ვ[ა]მად მ(ო)გუ[ი] ქ[ს](ე)ნებდ(ე)თ და ლ[ო]ცვ[ა]თა თქ[უე]ნთა, გ/ვედია, დედ[ე]ლო, [---]ა[---]ო[---]“.

მაქსიმალური სიღრმე 0.3-0.4 სმ-ია. წარწერაში ქარაგმად სწორი განივი ხაზია გამოყენებული. განკვეთილობის ნიშნებად თითქმის ყოველი სიტყვის შემდეგ დასმული წერტილი ან ორწერტილია ნახმარი. ტექსტში ბეჭრა ი, რიგ შემთხვევაში, გრაფიკა ა-ს საშუალებით არის გადმოცემული. წარწერის მთელი რიგი გრაფიქები, არქიტრაგის ქვის ზედაპირის დაზიანების გამო, მთლიანად ან ნაწილობრივ დაკარგულია. ეს გრაფიკები მათი შემორჩენილი ფრაგმენტებისა და კონტექსტის მიხედვით გვაქვს ადდგენილი. წარწერის ბოლო ფრაგმენტის ადგენა, ტექსტის დიდი ნაწილის დაკარგვის გამო, კვედა ხერხდება.

- † ს“ხლითა: დ“თისტ[...] [--]სა ძისა. და ს“ლი
 - სა: წ“დხოთა: წ“დხა დოხმშ“ბლიხვთა: დ
 - ა: წ“დხა: ავენე ნ[...]ლსმ[...]მლსხოთ: ყლო
 - ა: წ“ა: მხოთა მე † რ“ტი. ერ“სთვმნ ქემნ † ძ“გა
 - ერსთ“ვსმნ. ავშენე: წ“ა: ესე ეკლესია სლცეველ[...]
 - დ. ს“ლსა. ჩმისა: და სლხინბელდ ცდგ[...]
 - თა. ჩმთა. შმდგმითი შმდგმად: მგუ[-]
 - კს“ნებდოთ: და ლოვთა. თქნთა.

როგორც ვხედავთ, გვერდისუბნის წარწერა, შინაარსის მიხედვით, სააღმშენებლო ხასიათისაა. მის ტექსტში, აზრობრივი თვალსაზრისით, სამი ძირითადი ნაწილი გამოიყოფა. აქედან, I, შესავალი ნაწილი საღმრთოსმეტყველო ხასიათისაა. მას წარწერის I-III სტრიქონები და IV სტრიქონის მარცხენა ნახევარი უჭირავს. ტექსტის ამ ნაწილში ყოვლადწმიდა სამება, ყოვლადწმიდა დმრთისმშობელი, წმ. ოთანე ნათლისმცემელი და უფლის „ყოველნი წმიდანი“ არიან მოხსენიებულნი: „† სახელით დმრთისათა, მამისა, ძისა და სულისა

წმიდისამთა, წმიდისა ღმრთისმშობელისამთა და წმიდისა ვოკანე ნათლისმცემელისამთა, ყოველთა წმიდათა მისთამთა“.
წარწერის II ნაწილი საადმშენებლო ხასიათისაა. მას IV სტრიქონის მარჯვე-ნა ნახევარი, V-VI სტრიქონები და VII სტრიქონის დასაწყისი უკავია. ტექსტის ამ ნაწილში წარწერის შემდგენელი, ერისთავი რატი, ძე ერისთავი ბეგასი, პირველ პირში მოგვითხრობს, რომ მან ის კალესია, რომელსაც წარწერა ეკუთვნოდა, თავისი „სულის სალოცველად“ და „ცოდვათა სალხინგზელად“ აღაშენა: „მე, † რატი ერისთავმან, ძემან † ბეგად ერისთავისამან, აფშენე წმიდა ესე კალესია სალოცველად სულისა ჩემისა და სალხინგზელად ცოდვათა ჩემთა“.

წარწერის III, ბოლონაკლუელი ნაწილი სავედრებელი ხასიათისაა. მას თავის დროზე VII სტრიქონის უმეტესი ნაწილი, VIII-IX სტრიქონები და როგორც ჩანს, მომდგვნო, დღვესათვის დაკარგული სტრიქონი თუ სტრიქონები ეჭირა. ტექსტის ამ ნაწილში წარწერის შემდგენელი ერისთავი რატი წარწერის აღმომჟიოთხველებსა და, სავარაუდოდ, მის მიერ აგებულ ეკლესიაში მოღვაწე მღვდელმსახურებს მიმართავს და მათ „შემდგომითი შემდგომად“ მოხსენიებასა და ლოცვას ევედრება: „შემდგომითი შემდგომად მოგუიგნენებდეთ და ლოცვათა ოქუმნთა, გამდია, მღვდელო, [---] ა[---]ო [---]“.

II. გვერდის უბნის წარწერაში მოხსენიებული ერისთავების ბე-
გასა და რაცის საგვარეულო კუთვნილება და ოდენტიფიკაცია
1. გვერდის უბნის წარწერაში მოხსენიებული ერისთავების ბეგასა და

შეა საუკუნეების ქართულ არისტოკრატულ საგვარეულოებში გავრცელებ-
ბულ მამაკაცის სახელებზე დაკირვება აჩვენებს, რომ ანთროპონიმე-
ბის წყვილი – „ბეგა“ და „რატი“ მხოლოდ სურამელთა ფეოდალურ სახ-
ლში იყო დამტკიდრებული. შესაბამისად, ვფიქრობთ, არ შევცდებით, თუკი
დავასკვნით, რომ გვერდისუბნის წარწერაში მოსხენიებული ერისთავე-
ბი ბეგა და რატი სურამელთა საგვარეულოს წარმომადგანლაპი იყვნენ.

օս օյց ձա րաբօ Նյութովական սացքառչյալու համարած օջախի ուղարկելու պահանջման մասին օրենքը գործություն է դարձնելու օրը՝ ապրիլի 2-ին:

(സിസ്റ്റെമ്മുകൾ)

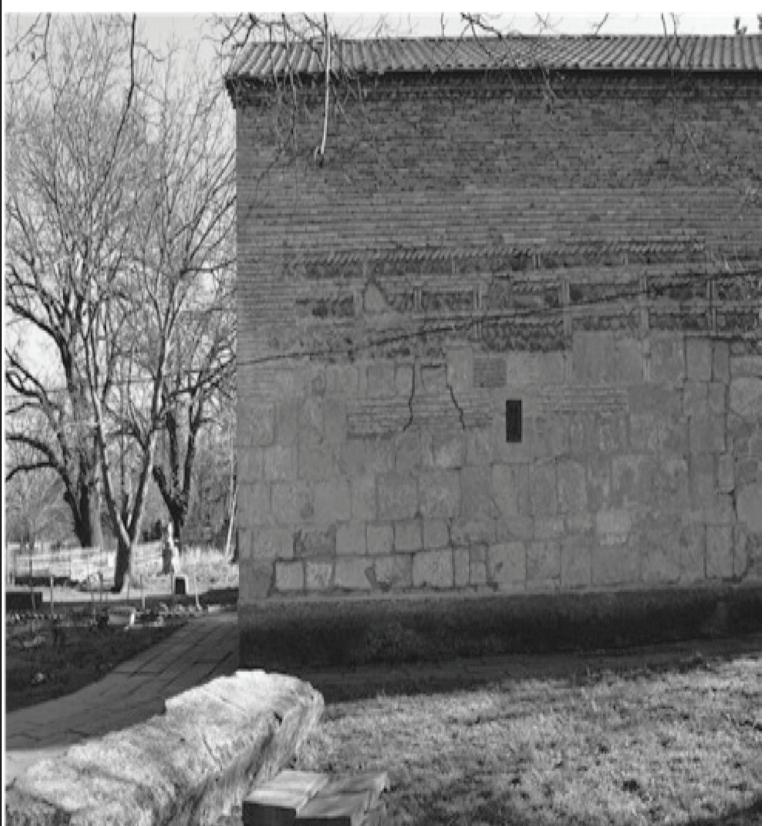
მოსაზრების თანახმად XII-XIV საუკუნეებში სწორედ სურამელთა ფეოდალური სახლის საგვარეულო მამული იყო. ამრიგად, ყოველივე ზემოთქმულიდან გამომდინარედ გინდებარომ გვერდისუბნის წარწერაში მოხსენიებული ერისთავი ბეგა და ერისთავი რატი სურამელთა ფეოდალური სახლის წარმომადგენლები იყონენ.

გვერდისეუბნის წარმომადგენლობის ურთისებების შესახებ

2. გვერდისებნის წარწერაში მოხსენიებული ერისთავების ბეგა და რატი სურამელების იდენტიფიკაცია

ჩვენამდე მოღწეულ წერილობით ძეგლებში სურამელთა ფეოდალური სახლის ათამდე წარმომადგენელია მოხსენიებული. მათ შორის სახელების – „ბეგასა“ და „რატის“ მატარებელი მამა-შეკილის წყვილი სულ ოჯარ გხვდება. ესენი არიან: 1. XII საუკუნის შუახანებსა და II ნახევარში მოღვაწე ბეგა I და მისი ვაჟი, XII საუკუნის II ნახევარში მოღვაწე ქართლის ერისთავი რატი სურამელი; და 2. XIII საუკუნის შუახანებსა და II ნახევარში მოღვაწე ქართლის ერისთავი ბეგა II და მისი ვაჟი, XIII საუკუნის II ნახევარსა და XIV საუკუნის დასაწყისში მოღვაწე რატი სურამელი. შესაბამისად, სრულებით ცხადია ისიც, რომ გვერდის სუბინის წარწერაში ან ბეგა I-ისა და ქართლის ერისთავ რატი სურამელის წყვილი, ან კიდევ ქართლის ერისთავ ბეგა II-ისა და მისი ვაჟის, რატი სურამელის წყვილი უნდა იყოს მოხსენიებული.

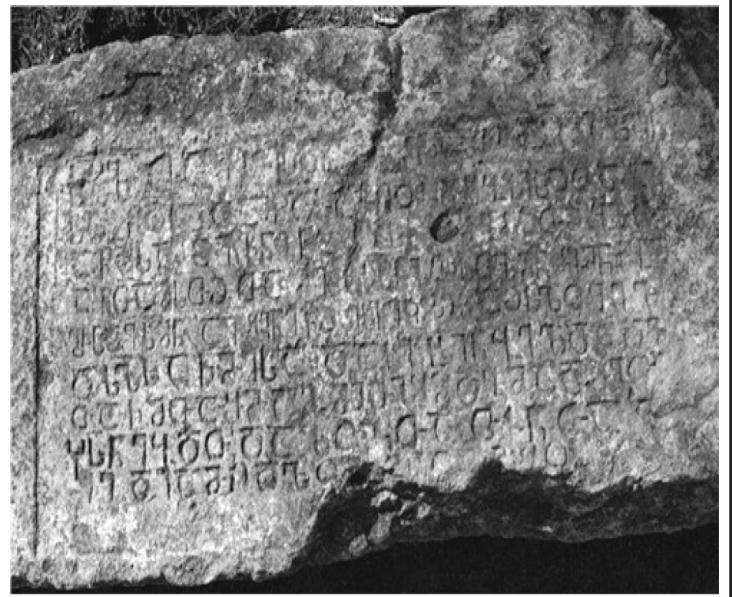
ლის იგდა II არია მოხ-
სენიებულნი. რაც შექება პირველი წევილის ბეგა I-სა და მეორე
წევილის რატი სურამელს, მათი ერისთავობის ფატი ჩვენამდე მოღ-
წეულ წერილობით ძეგლებში აქამდე დადასტურებული არ ყოფილა.
მაშასადამე, ირკვევა, რომ გვერდისუბნის წარწერაში მოხსენიებული ერი-
სთავი ბეგა და ერისთავი რატი, მხოლოდ მათი სამოხელეო წოდებების მიხედ-
ვით, თანაბარი წარმატებით შეგვიძლია გავაიგივოთ, როგორც XII საუკუნესა
და XIII საუკუნის დასაწყისში მოღვაწე ბეგა I-სა და ქართლის ერისთავ რატი

ობის ქრონლოგიაზე დაკვირვება, ხოლო, მეორე მსრივ, გვერდისუბნის შედეგები იძენს.

დავიწყოთ ბეგა I-ისა და მისი ვაჟის რატი სურამელის წყვილის მოღვაწეობის ქრონოლოგიით. ჩვენ უკვე აღვნიშნეთ ზემოთ, რომ ბეგა I XII საუკუნის შეახნებისა და II ნახევრის, ხოლო რატი სურამელი XII საუკუნისა და XIII საუკუნის დასაწყისის მოღვაწები იყვნენ. შესაბამისად, სრულებით ცხადია ისიც, რომ თუკი ერისთავ რატი სურამელის სახელით შედგენილ გვერდისუბის წარწერაში ბეგა I და მისი ვაჟი რატი სურამელი არიან მოხსენიებულნი, მაშინ თავად წარწერა უქმდებად ქართლის ერისთავის რატი სურამელის მოღვაწეობის დროით ანუ XII საუკუნის II ნახევრითა და XIII საუკუნის დასაწყისით უნდა დათარიფდეს.

ცოტა უფრო განსხვავებული სურათი გვაქვს ბეგა II-ისა და მისი ვაჟის რატი სურამელის წყვილის მოღვაწეობის ქრონოლოგიასთან დაკავშირებით. დღეისათვის ქართველ მკვლევართა მიერ არგუმენტირებულად არის დადგენილი, რომ ერთსთავ ბეგა II-ის გარდაცვალების შემდეგ ანუ, დაახლოებით, XIII საუკუნის მიწურულს, ქართლის ერისთავის სახელო მისმა უფროსხმა ვაჭმა ჰამაძღა სურამელმა მიიღო, რომელიც ამ წოდებას, სულ მცირე, 1302 წლამდე მაინც ფლობდა. შესაბამისად, თუკი დავუშვებთ, რომ გვერდისუბნის წარწერაში ბეგა II და მის ვაჟი რატი სურამელი არიან მოსხენიებულნი, გარდა ამისა, დასაშვებად მივიჩნევთ იმის შესაძლებლობას, რომ ამ რატი სურამელმა ქართლის ერისთავის თანამდებობა უფროსი მმის, ერისთავ ჰამაძღა სურამელის გარ-

1180-1210-იანი წლების უცნობი სასალმშენებლო
ერთ სურამის გვერდის უტნის ღმრთავების ეკლე^ქ
კსონის ერთ სამართლების ბეგა I და ოსური
II სურამელების მოხსენიებით

გრაფეტიც, თოთოდე გაძონაკლისის გარდა, თანაბარი სიმაღლისაა; 2. გრაფეტები ერთმანეთისაგან მეტნაკლებად თანაბარი ინტერვალითაა დაშორებული და ერთიმეტორეში გადასულ-გადახდართული არ არის; 3. გრაფეტების, ერთი მხრივ, „მკაცრი“, ნაკლებად დეკორაციული მოხაზულობა აქვს, ხოლო, მეორე მხრივ, გაკუთხოვნების აშკარა ნიშნები არ ახასიათებს; 4. წარწერის წინ, ტექსტის გრაფეტთან შედარებით, ბევრად უფრო დიდი ზომის ჯვარია ამოკეთილი; და სხვ.

გევრდის უბნის წარწერა, ამ და სხვა პალეოგრაფიული ნიშნების მიხედვით, ორგანულ მსგავსებას ამჟღავნებს XII საუკუნის II ნახევრითა და XIII საუკუნის დასაწყისით დათარიღებულ ისეთ ლაპიდარულ ძეგლებთან, როგორიცაა: ინქით გურგენისძის 1184-1210 წლების სააღმშენებლო წარწერა ვაჲანის ქვაბთა მონასტრიდან, იმავე ინქით გურგენისძის 1184-1210 წლების სააღმშენებლო წარწერა წენდის ეკლესიიდან, ანგონ ჭყონდიდელის 1198 წლის სააღმშენებლო წარწერა ვაჲანის ქვაბთა მონასტრიდან და სხვ.

ამრიგადყოველივე ზემოთქმულიან გამომდინარედინდება, რომ გვერდის უბნის წარწერაში მოხსენიებული არიან ცნობილი ისტორიული პირები: XII საუკუნის შუახანებსა და II ნახევარში მოღვაწე ბეგა I სურამელი და მისი ვაჟი XII საუკუნის II ნახევარში მოღვაწე ქართლის ერისთავი რატი სურამელი.

**გვერდისაუბნის ნარჩენაში მოხსენიებულ ქართვის ერისთავ
პეტერ I სურამელთან დაკავშირებული საკითხები**

III. გვერდისუბნის წარწერაში მოხსენიებულ ქართლის ერისთავ ბეგა I სურამელთან დაკავშირებული საკითხები ბეგა I სურამელი ქართული ის-ტორიოგრაფიისათვის დღემდე ცნობილ სამად სამ წერილობით ძეგლშია მოხსენიებული. თავდაპირველად მოვიტანთ ამ წერილობითი ძეგლების შესაბამის ფრაგმენტებს მათი ქრონოლოგიური თანამიმდევრობის დაკვით.

1. მეფე თამარის (1184-1210) პირველი ისტორიკოსის მიერ XIII საუკუნის დასაწყისში შედგენილი „ისტორიანი და აზმანი შარავანდედთანის“ ერთი ფრაგმენტი, რომელშიც 1161 წლის ახლოხანებში ქალაქ ანისთან საქართველოს მეფე გიორგი III-სა (1157-1184) და მახლობელი აღმოსავლეთის მუსლიმ მმართველთა კათარისას შორის აგმართული ბრძოლის ამბავია მოთხოვბილი:

„[მევფე გიორგი III-ემ] წარმომოქმედმან უკანასკნელთა ლოცვათამან მოუწოდა ამირახორსა მისსა სუმბატის ძესა ლიპარიტს, ბეგას სურამელსა (ხაზი, აქაც და ქვემოთაც, ჩვენია – ავტ.), ქირქიშს აბულეთის ძესა და სამ ათასთა მათონათა, მბრძანებელმან, მუნცა დიმილითა და სიცილითა მდაღობელმან: „მოყენო, იგიმცა ვსჯობთ, რომელმანცა უმსწრაფლეს უხეთქნეთ დროშის მქონესა და დაცემითა მისითა დავსცეთ ბანაკი, ნავალისი მასმიეს და კიდარისა შთამოოესულთა“. ესრეთ სასოებით მოქადაცელმან განვდნა რაზმი და სუმპერაზმანი, განწონნა კინენი მსგავსად აფროდისისა, მქონისა წყობისა მამტკიცებელისასა. და ვითარ იხილეს დროშა, დაცემული მკლავითა აქილიანითა, და მასხლი იქცევისი მჯევთრ მკუეთელად, იჯმიეს სივლტოლა ძალისაებრ პუნქტასა, რომელსა შინა ადგერულა სიტყუა წარჩევებად ერთისაგან ათასისა. ამირსპასალართა, დიდებულთა და ლაშქართა, ამათ აჭათ და მათ მანით ადინის უარი სისხლისა“.

